

УДК 742

Корнієнко О. Б. ¹

Полковникова С. М. ²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. БАД-538 НУ «Запорізька політехніка»

ПАНОРАМНА ПЕРСПЕКТИВА

Перспектива є одним із методів наочного зображення предметів. Мета нашої роботи – розглянути один із видів перспектив, зокрема панорамну перспективу, та з'ясувати її практичне застосування.

Панорамна перспектива (рис. 1) показує всі елементи довкілля, які розташовані на, так би мовити, внутрішній поверхні кола, що знаходиться навколо глядача. Відтак, повертаючи голову праворуч / ліворуч і повертаючись на 180 градусів, зображення продовжує розгортатися в просторі без візуального спотворення.

Рисунок – 1 Панорамна перспектива

Створюючи таке зображення, точку зору розташовують на осі циліндра (або в центрі кулі), а лінію горизонту – на колі, що знаходиться на висоті очей глядача. Тому, розглядаючи панораму, він має перебувати в центрі круглого приміщення, де, зазвичай, розташовують оглядовий майданчик. Як приклад можна навести всесвітньо відомий музей-панораму «Оборона Севастополя» (художник-баталіст Франц Рубо) м. Севастополь; музей-панораму «Звільнення Проскурова» (художники В. Мамсіков і В. Волков), м. Хмельницький; «Голгофа» – панорама, що виставлялася на Володимирській гірці у Києві в 1902-1934 рр. (втрачена в 1941 р.).

Панорамну перспективу використовують у монументальному живописі, архітектурі і кінематографі для загострення відчуття присутності реципієнта в центрі подій. Правил панорамної перспективи дотримуються в зображенні фресок на циліндричних склепіннях або стелях, у створенні циліндричних фотопанорам та ін.

Отже, у панорамній перспективі зображення формується з елементів, розташованих на внутрішньому боці поверхні, яка знаходиться навколо реципієнта. Ця техніка зображення просторових об'єктів має широке практичне втілення, зокрема, в живописі, у кінематографі тощо.